на на реката на вълна:

— Кулче вълчо, виждаш ли какъв да изгладиш.

— Като не виждаш, идиотче, ~~бръ~~ бръсни.

Тя отишла пак, ала, ала докато изгладила сичкия, объркала кацата и я изпръскала въ дото. Какъ се вдигнала, пак пак я целунала.

— Кулче, мило, пак ли ме ядосах?

— Кръстих го ~~убийцата~~ убийцата кацата порасъ въ дъ...

Минало се каквото се минало лисицата реката на вълка.

— Кулче вълчо, айдъ да идим да видим какъ стоиме съ леда, дане би да се е развалил.

И вълчо рекъл:

— Айде да идим.

Какъ отишли не камарили кацата на либерно двата оставили. Потръгнали и тия пак и я намъкрили празна тръгнали въ дъ. Тошка лисицата рекла:

— Айдъ сега да клекнем ~~да сереем~~ подъ, че колко ~~сера~~ подъ леда, той ще е целъ.

Наредили се сичките въ един редъ и клекнали за повтъ. Щели се свършили работата лисицата извикала:

— Олелее! Ами вижте харо на небето, вижте харо на небето!

Всички дигнали да ~~видят~~ видят вижте харо на небето и до колко дигнали погледи, тя бъчнала нечетвъ слайно подъ нея, а четвъ слайно подъ нея си, сиреч колко рекла:

— Айдъ сега да видите кой какъ е ~~сера~~ подъ повтъ.

Спанали и видели, че тоа четвъ слайно било медено и всички дигнали погледи, че чуда кой бил целъ леда. Зетирали го колаетъ тъ пъкали, отъ пъкали, докато го ~~изтеглили~~ изтеглили